

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 26 Αὐγούστου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ,

Κατὰ τὴν χθὲς γενομένην ἀπόφασιν διαρίσθη ἑπτα-
μελὲς διαρκὲς ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας διὰ πέντε μέλη
ἐκλέχθησαν οἱ Βουλευταὶ κύριοι Γεώργιος Λέλης, Ἰωάν-
νης Καραΐπαιλος, Ἐμμανουὴλ Σαυριδῶνας, Ἐμμανουὴλ
Βερνάρδος καὶ Πανάγιος Δελιγιάννης, ἡ ὁποία θέλει ἐ-
φαρῆ τὰς πράξεις τῶν δύο Γραμματειῶν, τῆς γε ἐπὶ τῆς Οἰ-
κονομίας καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ Δικαίου, κατὰ τὰς ἐπιδοθησομέ-
νας εἰς αὐτὴν ὁδηγίας καὶ ἀναφέρεται πρὸς τὴν Βουλὴν.
Εἰδοποιήθη δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ὑπ' Ἀριθ. 46
πρυβουλεύματος περὶ τοῦ διορισμοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.
Ἀνεγνώσθη ἐγγραφὸν τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς
ὑπ' Ἀριθ. 368 ἀποκριτικὸν εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. 27 πρυβού-
λευμα τῆς Βουλῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείει ἀναφορὰν τοῦ
πολίτου Μ. Δαμιράλη, ὅστις καθυποβάλλει παρατηρή-
σεις τινὰς εἰς τὴν ἐπὶ τῇ τῆς Γραμματείας τῆς Οἰκο-
νομίας περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὰ εἰσοδή-
ματα τοῦ ἐν Νάξῳ μοναστηρίου τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα
μαρτύρων, τὰ ὅποια ὁ ἐπίσκοπος Παροναξίας ἔχει μι-
σθωμένα ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ γρόσια 500,
κάνει δὲ τὰς ἀκολουθοῦσας παρατηρήσεις: Ὅτι εἰς τὰς προσ-
όδους τῆς νήσου Νάξου συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ πρόσ-
δοι τοῦ μοναστηρίου τούτου, καὶ κάθε χρόνον εἰσέπραττον
οἱ ἐνοικιασταὶ καὶ τὰς προσόδους ταύτας, αἱ ὁποῖαι ὑπερ-
βαίνουν τὰς τρεῖς χιλιάδας γρόσια, καὶ ἂν ἐκδοθῇ διά-
ταγμα νὰ μένωσι καὶ ἐφέτος τὰ εἰσοδήματα τοῦ ρηθέντος
μοναστηρίου διὰ 500 γρόσια, τότε οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουσιν
ζητήσῃ δικαιοδικῶς ἀποζημιῶσιν ἀπὸ τῆς Διοικήσεως,
καὶ τοιοῦτοτρόπως θέλει ζημιωθεῖ τὸ ἔθνος ὅτι ἡ τῆς
αὐτῆς πράξις ἀντιβαίνει εἰς δύο νόμους περὶ τῆς καταρ-
τήσεως τῶν ἀποκοπῶν ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Παροναξίας καρ-
πούμενος τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματά του, τὰ ὁποῖα
ἵναι περισσότερα παρὰ ὅπου ἐλάμβανεν ἐπὶ Τουρκίας
(ὅστις συνέρρευνεν ἐκεῖ πλῆθος παροίκων) παραλόγως ζη-
τεῖ νὰ ἀφελῇται ἀπ' αὐτὸ, ἐνῶ λιμοκτονοῦν ὅλοι οἱ ἐν αὐτῷ
ἐνρίσκόμενοι καλόγηροι, εἰς τοὺς ὁποίους ἤμπορουσε νὰ
μείνωσιν αἱ πρόσδοι, καὶ ἐκ τῶν περιττῶν τῶν 500
γροσίων εἰσπρατταμένων, τὰ μὲν ἡμισυ νὰ δίδονται εἰς

αὐτοὺς, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὸ σχολεῖν.
ὅτι τὸ μοναστήριον δὲν ἔχει χρῆν, καθὼς ὁ ἐπίσκοπος προ-
βάλλει· καὶ ὅτι, ἂν ἡ Διοίκησις θέλῃ νὰ ἐξαίρῃ τὰς
προσόδους τοῦ μοναστηρίου τούτου, ἀπὸ τὰς προσόδους
τῆς νήσου καὶ τὸ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν, θέλουσιν εὐ-
ρεθῇ ἀγοραστὰι διὰ νὰ προσφέρωσιν ὠφελιμωτέραν εἰς τὸ
ἐθνικὸν ταμεῖον τιμὴν.

Ἐμμενεν εἰς σκέψιν.

Ἀνεγνώσθη ἐγγραφὸν τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς
ὑπ' Ἀριθ. 416, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι διὰ τὴν ἐπι-
κρατοῦσαν ἀνωμαλίαν εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελά-
γους, καὶ διὰ τὰ ἀδιάκοπα παράπονα τῶν κατοίκων τοῦ
τμήματος τούτου, ἀναγκάζεται νὰ ὑπεθυμίσῃ τὴν Βου-
λὴν, ὅτι ἡ σύστασις τῶν Δεματαρχῶν εἶναι τῆς πρώτης
ἀνάγκης, προσκαλεῖ δὲ αὐτὴν νὰ μὴ ἀναβάλῃ ἐπιπλέον
τὸν περὶ Δεμάτων ὀργανισμόν. Διετάχθη ἡ ἐπὶ τούτῳ
διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ νὰ δώσῃ ὅσον τάχος τέλος εἰς τὸν
διοργανισμόν τούτον, καὶ νὰ τὸν καθυποβάλλῃ εἰς τὴν
ἐπὶ τῇ τῆς Βουλῆς.

Τῇ 27 Αὐγούστου.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ,

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν χθесινῶν πρακτικῶν,

Ἐπρωβλήθη πάλιν ἡ χθὲς μείνασα εἰς σκέψιν ὑπόθε-
σις περὶ τοῦ ἐν Νάξῳ μοναστηρίου τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα,
καὶ μετὰ ἱκανὴν συζήτησιν ἀπεφασίσθη, ὅτι τὸ παρὰ τοῦ
ἐπισκόπου Παροναξίας ζητηθὲν δὲν ἐνεκρίθη, οὔτε διὰ
τὸ ἐσχόμενον ἔτος ἀπὸ τοῦ 1828 μέχρι τοῦ 1829, οὔτε
διὰ τὸ ἐξῆς, ὡς ἀντιβαίνει εἰς τὸν περὶ ἀποκοπῶν νόμον.

Παρουσιασθεὶς ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνο-
μίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπρόβαλεν εἰς τὴν
Βουλὴν, ὅτι διάφοροι ἄνθρωποι ὑπεύθυνοι κλοπῆς, φό-
νου καὶ ἄλλων διαφόρων ἐγκλημάτων εὐρίσκονται εἰς φυ-
λακὴν τότεν ἐδῶ εἰς Αἴγινα, ὅσον καὶ εἰς τὸ Ναύπλιον,
καὶ ὁ Γραμματεὺς ἀμνηχανεῖ, μὴ ἡξέων τὶ νὰ πράξῃ πρὸς
αὐτοὺς· διότι κατὰ τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα, ἡ πρῆπει
νὰ τοὺς διευθύνῃ εἰς τὰ ἀνήκοντα Δικαστήρια ἐντὸς τῆς
παρὰ τοῦ νόμου διοριζομένης προθεσμίας, ἡ πρῆπει ἄλ-
λως νὰ τοὺς ἀπολύσῃ ἀκρίτους, ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε Δι-
καστήρια δὲν ἐσυστήθησαν. Εἰς ἀπόκρισιν εἶπεν ἡ Βουλὴ
πρὸς αὐτὸν, ὅτι θέλει φροντίσει, ὥστε νὰ συσταθῇ τὰ
Δικαστήρια ὅσον τάχιστα. Καὶ διετάχθη ἡ ἐπὶ τούτῳ διο-
ρισμένη ἐπιτροπὴ νὰ καθυποβάλλῃ ὅσον τάχος εἰς τὴν

ἔκρινεν τῆς Βουλῆς τὸ περὶ Δικαστηρίων σχέδιον.
Ἐπειδὴ τρία μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἡτις διορίσθη νὰ ἐξετάσῃ τὸ σχέδιον τὸ περὶ τῶν Δικαστηρίων, ἦτοι ὁ κ. Γεώργιος Καράπανος, Τάσος Μαγλίνης καὶ Ἰωάννης Βερνάρδος διορίσθησαν εἰς ἄλλαν ἐπιτροπὴν, αὐτῶν προστετέθησαν οἱ Βουλευταὶ Κ. Γεώργιος Αἰνιάν, Κωνσταντῖνος Ζώτος καὶ Ν. Σπηλιᾶδης εἰς τὴν διορίσσαν ἐπιτροπὴν νὰ δώσων σχέδιον περὶ Δικαστηρίων.

Τῇ 30 Αὐγούστου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,
Διορίσθησαν αἱ τρεῖς ἐπιτροπαί, δηλαδή ἡ ἐπὶ τῶν μαμάτων, ἡ ἐπὶ τῶν Δικαστηρίων καὶ ἡ ἐπὶ τῶν γραφικῶν δικαιωμάτων νὰ δώσων τέλος εἰς τὰς ἐργασίας του ἐντὸς δύο ἡμερῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνεβλήθησαν καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς διὰ τινὰς ἡμέρας.

Τῇ 5 Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,
Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν δύο Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἡτις τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκλείεται συνοπτικὴ σημείωσις τῶν παρὰ τῶν Γραμματειῶν τούτων θεωρηθέντων στρατιωτικῶν λογαριασμῶν, ὅσοι ἐσημειώθησαν εἰς τὰ πρωτόκολλα αὐτῶν, ἀναβαίνοντες εἰ μὲν τῶν Πολεμικῶν εἰς Γρ. 352,919, οἱ δὲ τῆς Οἰκονομίας εἰς Γρ. 318,715. Προσθέτουσι δὲ αἱ Γραμματεῖαι ὅτι ἐκ τῆς σημειώσεως ταύτης παρατηρεῖται, ὅτι ἐθεωρήθησαν λογαριασμοὶ παλαιότητας ἐποχῆς, ἀποζημιώσεις, καὶ ἄλλα, καὶ ὅτι αὗται ἐξετίθεντο πάντοτε τὴν ἀλήθειαν. Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀναφορὰν τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἐγκλείονται καὶ ἐπικεκρυμμένα ἀντίγραφα ἀναφορῶν τῶν κυρίων Π. Καλεβρᾶ καὶ Π. Ἡλιάδου, ὁμοειδῶν προλαβόντως παρὰ τῶν εἰρημένων εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Οἰκονομίας. Οἱ διαληφθέντες δίδουσι γνῶμας πῶς πρέπει νὰ θεωρῶνται εἰς τὸ ἐξῆς οἱ στρατιωτικοὶ λογαριασμοὶ διὰ τῆς διορισθείσης ἐπιτροπῆς.

Ἐμείναν εἰς σκέψιν αἱ γνῶμαι τῶν ἀναφερμένων πατριωτῶν.

Τῇ 14 Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,
Ἀνεγνώσθη ἐγγραφὴ τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' Ἀριθ. 442 ἀποκριτικὸν εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. 46 προβού-
λεμα περὶ τῆς διορισθείσης Βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἐφορῶσιν εἰς τὰς πράξεις τῶν δύο Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, δηλ. τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας. Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀναλαμβάνουσα εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς τοὺς παραγράφους τοῦ Πολιτεύματος, οἱ ὅποιοι ἀναφέρονται εἰς μόνον τὸν Κυβερνήτην, λέγει ὅτι ἡ διορισθεῖσα Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν δύο Γραμματειῶν, δὲν εἶναι δεκτὴ, ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Πολιτεύματος κτλ.

Ἐστάλη ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ προβουλεύματος ὑπ' Ἀριθ. 55, ὅτι ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ δὲν εἶναι ἐξεταστικὴ, καθὼς τὴν ὀνομάζει ἡ Κυβέρνησις,

ἀλλὰ μόνον νὰ ἐφορᾷ εἰς τὰς πράξεις τῶν δύο Γραμματειῶν, καὶ ὅτι οἱ παραγράφοι τοῦ Πολιτεύματος, τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ἡ Κυβέρνησις, οὗτοι δὲ ἐνεργοῦσι πρὸς τὸ παρὶν, διότι ἀναφέρονται εἰς μόνον τὸν Κυβερνήτην.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 452, διὰ τοῦ ὁποίου παρασταίνει ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορισθῶσιν ὅσον τάχος οἱ Δεματάρχαι, καὶ προβάλλει ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ βλέπῃ ὅτι μέλλει νὰ βραδύνῃ ὁ περὶ δεμάτων ὁργανισμὸς, ὅς δώσῃ καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ διορίσῃ προσωρινούς Δεματάρχας εἰς ὅποια μέρη βλέπει μεγαλητέραν ἀνάγκην τῆς συστάσεως αὐτῶν.

Ἀπεφασίσθη ὅτι εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς Βουλῆς νὰ παρουσιάσῃ ἡ διορισμένη ἐπιτροπὴ τὸν περὶ δεμάτων ὁργανισμὸν, καὶ ἐπομένως νὰ γένῃ σκέψις.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ κυρίου Λάμπρου Νάκου ἀποκριτικὴ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν τῶν συμπατριωτῶν του, ὅτι κατεχράσθη δημόσια χρήματα, καὶ περιμένει ἀνυπομένως ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὴν ἀναθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ἐπομένως νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν ἀφ' ὁποίου ἀνήκει. Παραπονεῖται δὲ, διότι ἡ Βουλὴ διέβηκε τὴν ἀναφορὰν τῆς κατηγορίας του εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν, κτλ.

Ἡ κατηγορία του κατὰ τῶν μελῶν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἔγεινε δεκτὴ· οἱ δὲ λογαριασμοὶ του μένου νὰ θεωρηθῶσιν ἀπὸ τὴν ἀναθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἐκ Μεθένων, 9 Ὀκτωβρίου 1827.

Σήμερον ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸν λιμένα τοῦτον με ἐνθουσιασμὸν τὰ διορισμένα διὰ τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Χίου ἄτακτα καὶ τακτικά στρατεύματα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ γενναίου συνταγματάρχου Φαδίου. Συνοδεύουν τὴν ἐκστρατεῖαν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς τεθλιμμένους παῖδας τῶν ποτὲ προκρίτων ἐκείνης τῆς νήσου, καὶ ἄλλοι Χῖοι, ὅποτε παραιτήσαντες τὰ διάφορά των ἔργα προθυμότερα διὰ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ τόπου των. Ὁμολογῶ ὅτι ὀλίγας ἐπιχειρήσεις εἶδα γενομένας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξ ἀρχῆς τοῦ πολέμου με τὴν φρόνησιν, δραστηριότητα καὶ πρὸ πάντων σύμπνοιαν, ὅσῃν ἔδειξαν ὡς ἡλεκτρισμένοι ἀπὸ κάποιον ἱερὸν αἶσθημα οἱ Χῖοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐνῆργησαν ἢ ἔλαβαν μέρος εἰς τὴν σημερινὴν ἐκστρατεῖαν.

Γνωρίζω τὸ εὐγενὲς αἶσθημα τῶν καλῶν πατριωτῶν Χίων, αἶσθημα κοινὸν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὅποιον ὅμως ὀλίγον ἐγνώρισαν οἱ ἀλλογενεῖς· εὐτυχῶντες ἢ δυστυχῶντες εἴτε εὐρισκόμενοι εἰς ξένους τόπους, δὲν ἠμποροῦσάν ποτε ν' ἀδιαφορήσουν διὰ τὴν γῆν τους, ἢ ὅποια τοὺς ἐγέννησε, τοὺς ἐμόρφωσε, καὶ τελευταίον καθιερώθη ὡς νόμιμος καὶ ἀπαράγραπτος κληρονομία των, με τὸ αἷμα τῶν πατέρων καὶ τῶν ἀδελφῶν των. Ἀς ἀναπολήσωμεν με συμπάθειαν καὶ κατάνυξιν τὰς παρελθούσας μεγάλας συμφοράς αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν μας καὶ ἄς τοὺς ἐπευχρηθῶμεν ἐκ ψυχῆς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των, πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Χῖοι τὸ εἶδαν καὶ με τὴν φαντασίαν τὸ βλέπουν ἕως τὴν σήμερον φρίττοντες καὶ πνέοντες ἐκδίκησιν, ὅλοι οἱ Ἕλληνες τὴν

ἐπιβουλὰς πειλὰ καλὰ, ἐπεὶ δὲ ὁ πόνος τοὺς διεπύ-
 ρην τὴν καρδίαν, καὶ ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος δὲν
 ἐπρόβλεπε βέβαια ὅτι μία Τουρκικὴ ἀμνηστία, χα-
 ρισμένη κατὰ φιλανθρωπίαν ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τι-
 νὰς Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, καὶ συνδυεμένη μὲ τὸ
 πρῶτον τὸν οἶκτον καὶ μυρίας ἀπανθρώπους βασάνους ἐ-
 ξουθενευσεν εἰς ὀλίγας στιγμὰς ὑπὲρ τὰ δύο τρίτα
 τῶν μεγαλητέρων, πλουσιωτέρων καὶ πλέον πολι-
 τιμῶν λαῶν, καὶ κατέστρεψε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου μί-
 ας αἰσάν, καρποφόρον καὶ καλῶς κειμένην νῆσον τῆς
 δυστυχῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἂν ὁ ἀνθρωποφάγος ἀρχηγὸς
 τῶν βαρβάρων, ἔταν ἐκρέμαζε τοὺς σεβαστοὺς πρού-
 χοντας τῆς Χίου, οἱ ὅποιοι ὀπλισμένοι μὲ τὴν ἀθω-
 οτήτων, ἤλπιζαν ἔλεος ἀπὸ τὸν φύσει ἀνιδιῇ καὶ
 φύσει ἐχθρόν μας, ἂν ὁ Σουλτάνος, λέγων ἐπίστευε τότε
 ὅτι ἤθελε διὰ παντὸς τὴν κατακρατεῖ καὶ ἐρημαμένην
 ἢ κατεικυμένην μόνον ἀπὸ ὀλίγων εἰλωτας καὶ ἀπειγ-
 γάνους, θέλει ἰδεῖ ἀναμφισβόλως ὅτι μία θεία εὐκὴ
 πάντοτε κανονίζει τὴν τύχην τῶν ἐθνῶν, καὶ ὅτι αὐτὴ
 μίαν ἡμέραν βυθούσα τὴν τόλμην τοῦ ἀδυνάτου ἀρπά-
 ζει εὐκολώτατα καὶ αὐτὸ τὸ σκῆπτρον ἀπὸ τὰς χεῖ-
 ρας τοῦ τυράννου.

I. A.

Ἐξ Αἰγίνης 15 Ὀκτωβρίου.

Ἐξ ἀναφορᾶς τῶν στρατηγῶν Διονυσίου Μουρτζίνου
 καὶ Ἀντωνίου Μαυραμιχάλη πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἀπὸ
 τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος ἔξ Ἀλμυροῦ (τῆς Σπάρτης) πληρο-
 φορούμεθα ὅτι τὸ ἐχθρικὸν ἐν Μεσσηνίᾳ στράτευμα καὶ οὖν
 καὶ δεινροκοποῦν περιφέρεται ἀπὸ Καλαμάτας ἕως Νη-
 πίου καὶ σκοπεῖ νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῆς Σπάρτης. Ὅτι
 οἱ ἡμέτεροι εὐρίσκονται καλῶς ὠχυρωμένοι εἰς Ἀλμυρὸν
 καὶ περιμένουν νὰ κτυπήσουν τὸν ἐχθρὸν εἰς αὐτὴν τὴν
 θέσιν, ἂν ἐφορμήσῃ. Ὅτι ἐβεβαιώθησαν ἀξιωματικῶς
 περὶ τῆς εἰς Νεοκάστριν ἀφίξεως τοῦ Ῥωσικῆς στόλου
 συγκεκλιμένου ἐκ τεσσάρων δικρότων, τεσσάρων φρεγατῶν
 καὶ μιᾶς κορβέτας, καὶ ὅτι ἡ προθεσμία, τὴν ὁποίαν ἔ-
 δωκαν οἱ δύο ναύαρχοι εἰς τὸν Ἰσραήμην νὰ ἀναχωρήσῃ,
 ἐτελείονεν εἰς τὰς 3 τοῦ ἐνεστῶτος μετὰ τὴν ὁποίαν, ἂν
 δὲν ἤθελεν ἀναχωρήσει φιλικῶς μὲ τὸν στόλον καὶ τὰ
 στρατεύματά του, εἶχον ὁδηγίαν νὰ τὸν κτυπήσωσιν. Ὅτι
 τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος ἄραξαν εἰς Ἀλμυρὸν μία φρεγάτα
 Ῥωσικὴ καὶ ὁ καπετὰν Ἀμιλτων μὲ τὴν φρεγάταν του
 καὶ ἐν βρίκειον, παρὰ τῶν ὁποίων ἔμαθον τὴν ἀμελᾶτρεπτον
 ἀπέφασιν τῶν τριῶν ναυάρχων τοῦ νὰ μεταχειρισθῶσι κα-
 τὰ τῆς ἀπειθείας τοῦ Ἰσραήμη ἐκεῖνα τὰ μέτρα, τὰ ὅ-
 ποια ὑπαγορεύει ὁ σπουδαῖος χαρακτὴρ τῶν σημερινῶν
 μεγάλων περιστάσεων.

Περὶ τούτων συμφώνως ἀναφέρει εἰς τὰ ἰδιαίτερα του
 γράμματα καὶ ὁ στρατηγὸς Νικήτας Σταματελόπουλος,
 ὅστις κρατεῖ τὴν θέσιν τῆς Βέργας μετὰ τῶν στρατηγῶν
 Π. Μπαρπατσώτου καὶ Παν. Γεωργιτσάνου.

Μαθαίνομεν ἐκ Σπετσῶν ὅτι τὸ παρελθὸν
 πέρατον, 8 τοῦ ἐνεστῶτος, συνέβη μέγας κοι-
 νωλιτμος εἰς τὰ μέρη τοῦ Νεοκάστρου, καὶ συμπε-

ραίνεται ὅτι οἱ συμμαχικοὶ στόλοι ἐκτύπησαν τὸν ἐν
 Νεοκάστρῳ Τουρκικόν. Ἀφ' ὧρας εἰς ὥραν περιμένον-
 μεν τὴν βεβαίωσιν τῆς εἰδήσεως ταύτης, καὶ περι-
 εσταταμένως.

Ἐπιστολὴ τοῦ Κεχαγιάμπεη πρὸς τοὺς προεστώτας τῆς
 Μεσσηνίας, καὶ ἡ ἀποκρίσις αὐτῶν.

Κύριοι προεστοὶ τοῦ Ἡμπλακίου, καὶ Κουτζούκ Μάνης,
 καὶ Νηπίου, καὶ Καλαμάτας.

Ὁ ὑποσφραγίζων Κεχαγιάμπεης τοῦ ὑψηλοτάτου
 περὶ αὐθεντός μας, σᾶς γνωστοποιῶ ὅτι μετ' ὅλου ἐπι-
 μὲ ἐμδρι τῆς ὑψηλότητος τοῦ αὐθεντός μας ἤλθα εἰς τὰ
 ἐνταῦθα διὰ νὰ κατακόψω, κατακάψω καὶ σχεδὸν νὰ
 ἀφανίσω ὅλα τὰ δένδρα σας ὅσα εἶναι χρήσιμα καὶ ἀ-
 ναγκαῖα πρὸς τροφὴν σας. Λυπούμενος τὸν πτωχὸν λαόν
 νὰ μὴ δοκιμώσῃ τὴν αὐτὴν ζημίαν καὶ ἀφανισμόν αὐ-
 τῶν τῶν ἀναγκαίων δένδρων σας, ἔκρινα εὐλογον νὰ σᾶς
 εἰπῶ ὅτι χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ, νὰ συσκεφθῆτε κα-
 λῶς καὶ νὰ παραιτηθῆτε ἀπὸ τὰ τῆς ἀπιστίας φερσί-
 ματα καὶ καλῶς σᾶς συμβουλεύω, νὰ ἐλθῆτε νὰ
 προσκυνήσετε, διὰ νὰ ἀπαντήσετε τὴν ὀργὴν αὐτὴν καὶ
 τὸν ἀφανισμόν ὅπου θέλει δοκιμάσῃ ὅλη ἡ πτωχευολογία
 σας, εἰδὲ καὶ δὲν ἐλθῆτε, ὡς εἶναι ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν
 λαιμόν σας καὶ ὄψεσθε ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Περισσότερον δὲν εἶναι χρεῖα νὰ σᾶς γράψω ἀπὸ
 αὐτὰ καὶ ὑγιαίνετε.

Τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1827, Νηπίου Καλαμάτας.

Πρὸς τὸν ἐνδοξότατον Κεχαγιά τοῦ Ἱμπραίμπασσα.

Ἐλάβαμεν ἓνα γράμμα σου, εἰς τὸ ὁποῖον μᾶς λέγεις
 ὅτι εἶσαι διωρισμένος ἀπὸ τὸν αὐθέντην σου διὰ νὰ κα-
 τακόψῃς τὰ δένδρικά μας, καὶ σοῦ ἀποκρινόμεθα. Οἱ Ἕλ-
 ληνες ὅταν ἀπεφασίσανεν νὰ τινάξωμεν τὸν ζυγὸν τῆς
 Τουρκικῆς τυραννίας, ἐβάλαμεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι καν-
 τὰ μὲ τ' ἄλλα δικαιώματα τοῦ ἐλευθέρου ἀνδρός, τὰ ὅ-
 ποια αὐτὴ μᾶς εἶχεν ἀρπαγμένα, καὶ τὰ ὅποια ὁ ἀ-
 νακτῶμεν καὶ ἡμεῖς ὡς ἐλεύθεροι Ἕλληνες, ὁ ἀνακτῶ-
 σμεν καὶ ἄλλα ὅσα ἡ καταπληκτικὴ ἀπὸ τὴν αὐτὴν
 τυραννίαν γῆ τῶν πατέρων μας φέρει ἐπάνω της ὡς ὑ-
 ποκείμενα καὶ αὐτὰ εἰς τὴν διάκρισιν τῆς τυραννίας,
 ὅτι δὲ ἡμετεῖς νὰ τὰ κατακόψῃς, δὲν μᾶς εἶναι πα-
 ράξενον, διότι κοντὰ εἰς τόσας ἄλλας παρανομίας, τὰς
 ὁποίας κάμνετε καθημέραν εἰς τὰ ἀδύνατα μέγῃ, ἡμ-
 πορεῖτε νὰ μεταχειρισθῆτε τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ ἄψυ-
 χα δένδρα· στοχασθῆτε ἑμῶς ὅτι δι' ὅλας αὐτάς τὰς
 παρανομίας πράξεις σας χρεωστεῖτε λόγον. Καθὼς καὶ
 εἰς ἄλλα εἶναι καὶ εἰς ταῦτα τὰ μέρη τῆς Μεσσηνίας
 συγκροτημένον στρατόπεδον παρὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ
 τῶν ἀρμάτων τῆς Πελοποννήσου, καὶ ὅταν θέλετε, πο-
 λεμεῖτε μὲ αὐτὸ, καὶ ὅχι μὲ τὰ ξύλα. Ἡμεῖς πάλιν
 λέγομεν πῶς τὸ ἓνα εἶμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἀποθί-
 νωμεν ἐλεύθεροι Ἕλληνες.

Τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1827, Μεσσηνία

Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μεσσηνίας

Οἱ ἀξιόπαινοι διὰ τὴν καρτερίαν Μεσσήνιοι δὲν λείπουν ἐκδικῶνται κατὰ τῶν καίων τὴν γῆν τῶν ἐχθρῶν, φανεύοντες καθημέραν ἐξ αὐτῶν δι' ἐνέδρων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Φραγκοφόρτου, 9 Σεπτεμβρίου Ν.

Εἶδομεν σήμερον γράμματα ἐκ τῶν πρώτων οἰκίων τῆς Βιέννης, τὰ ὅποια μᾶς ἀναγγέλλουν ὅτι δύο στρατιωτικὰ τουρκικὰ σώματα ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Ρούμελης διὰ τὰς ἀταλάδων τὴν Βλαχίαν καὶ Μολδαβίαν. Θεωρεῖται ὡς ἰσχυρὰ τοῦ σημαντικοῦ τούτου κινήματος, τὸ ὅπως δέλει προκαταστήσει τὰ Τουρκοκρασιακὰ πράγματα εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, εἰς τὴν ὅποιαν ἦσαν καὶ πρὸ τῆς ἐν Ἀκερμανίᾳ κυρωθείσης συνθήκης, ἡ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων γενομένη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποφασιστικὴ ὁμιλία τοῦ πρέσβους τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἡ διακήρυξις ὡσαύτως τοῦ Ρεῖδ' Ἐφέντη ὅτι ἡ Πόρτα δὲν θέλει ἀπομακρυνθῆ ποτε ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τῆς τοῦ νὰ μὴ δεχθῇ κἀμμίαν ξεινὴν μεσολάθεσιν εἰς τὰ ἐσωτερικά της πράγματα.

[Γαλλίας Ἐφημερίς.]

Ἐκ Παρισίων, 14 Σεπτεμβρίου Ν.

Ὁ Μηνυτὴς (Ἐφημερίς τῆς Διοικήσεως) κηρύττει σήμερον μὲ ἀξιωματικὸν τόνον ὅτι “Ἡ Ὁθωμανικὴ Πόρτα ἔπαυσε πλεῖον νὰ βασιλεύῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, καὶ εἰς ταύτην τὴν ἀνάγκην θέλει τελευταῖον ὑπακλίνει.” Λέγει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὰ ἑφεξῆς.

Οἱ πάντες ἀποβλέπουν ἀνενῶς πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, θέλοντες νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὸ μυστήριον τῶν συμβουλίων τῆς. Κυρίως εἰπεῖν, δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκδῇ ἐκεῖθεν κἀμμία κεμπάδης ἀποκρίσις, καθὼς πρὸ τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ μάχης, ὁ Βαγιαζήτ' ὕβριζε τὸν Ταμερλάνον, καθὼς πρὸ τῆς περὶ Ναύπακτον ναυμαχίας ὁ Ὀκιαλὴς καὶ Ἀλχηπερίαν ἐλογομαχούσαν πῶς νὰ ἔχῃ σκλάβον τὸν Δὺν Ζουάν, καθὼς ὁ Καρα-Μυσταφᾶς ὑπέσχετο εἰς τοὺς γενισάρους ἔμπροσθεν τοῦ Σουλτάνου τὴν λεηλασίαν τῆς Βιέννης.

Ἀναμφισβόλως μόνον ὁ χαρακτὴρ τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς ἐνθαρρύνει τὸν Σουλτάνον, καὶ ἡ μετριοφροσύνη τῶν χριστιανῶν ἡγεμόνων τὸν ἐμψυχώνει ὥστε νὰ καταφρονῇ τὴν δυνάμιν τῶν. Δὲν ἐστοχάσθη ὅτι αὐτὸς ὁ πᾶν τὴν χριστιανικὸς χαρακτὴρ δὲν ἐμπορεῖ νὰ τυφλωθῇ μετὰ τὴν ἐξολοθρευτὴν τῶν χριστιανῶν, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ μετριοφροσύνη ἔδιδε περισσύτερον θάρρος εἰς τὰ ἐνδείξεις τῆς δυταρεσκείας τῶν, καὶ ὅτι ἡ πλεονεξία ἐπὶ τῶν δυνάμεων εἴ' ἐκεῖνη, ἡ ὅποια ἐκρατήθη περισσύτερον καιρὸν;

Ὡς σκεφθῇ καλῆτερα τὴν σήμερον ἡ Ἀφρικὴ μόνον φιλῶ τὴν ὁμάτιν εἰς τὴν ἰδικήν του· ἀλλ' εἶναι καὶ τοῦτο πολὺ δεδιμένον εἰς δεξιὴν τὴν ἀκμὴν, ἡ ὁμαλικὴ κυριότης, καὶ ἐκ τούτου ὠφελεθῇ. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀρά γε συνίσταται; Ὅτι κἀνέρωσαν τοιμήταρες οἱ Ἕλληνες μὲ πνεῦμα θρησκευτικὸν ἢ ἐκδικητικόν, ἄλλοι δὲν ἐμποροῦν νὰ τὸ ἐπιχειρήσιν κατὰ φιλοδοξίαν; Ἐλεγα-

ρίασε σωτὴρ τὸτα ἡλικίαι παρυσιαζόμεναι εἰς τὴν Σοφίαν τῆς Αἰγύπτου;

Καὶ ὅταν ἀπαξ κατορθῇ τῆς Αἰγύπτου ἡ ἀνεξαρτησία, κμίζει τάχα ὅτι ἡ Συρία θέλει προσηύξει εἰς πολὺν καιρὸν; Ἐκτὸς λοιπὸν τῆς Θρακιομακεδονίας, πρὶν μέρος ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν τοῦ ἐπικράτειαν ἐμπορεῖ νὰ θεωρήτῃ ἀληθῶς ὡς ἰδικόν του; Ἀδελφαι ἤδη λόγος ὅτι ἡ Ἀλβανία ἐπανεστίασεν ἴσω; ἀκούσωμεν καὶ αὐριον ὅτι ἡ Ἡπείρος εὕρικεν ἄλλον Ἀλλήπαταν.

Διακήρυξις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥωσικοῦ πρέσβους κυρίου Ριδωπιέρρου ἀπὸ 21 Ἰουλίου παρελθόντος διαλαμβάνει ὡς ἑφεξῆς.

“Ὁ ἑκτακτος ἀπεσταλμένος κόμης Ριδωπιέρρος νομίζει χρεὸς του νὰ ἐνθυμίσῃ εἰς ὅλους τοὺς κυδερνήτας Ῥωσικῶν πλοίων τῶν τε ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ, ὅτι δὲν εἶναι εἰς αὐτοὺς συγχωρημένον ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ παραβῶσι τὰ παλαιὰ διατάγματα τὰ περὶ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ῥωσικῆς ναυτιλίας ἀναφερόμενα, οὔτε τὰς ἀρχὰς τῆς στενοτάτης ὑδετερότητος πρὸς τὰς ἐμπολέμους δυνάμεις. “Ὅθεν ἀπαγορεύεται αὐτῇν εἰς αὐτοὺς: α' Νὰ μὴ μελακρίζουν σιγαλεύματα εἴτε Ἑλληνικά, εἴτε Τουρκικά, εἴτε Αἰγυπτιακά. β' Νὰ μὴ φέρουν ζωτοφίας ἢ ἄλλα βεηθήματα εἰς τὰ φρούρια ἢ πολιορκημένας πόλεις. γ' Νὰ μὴ παραδιάζωσι τοὺς ἀποκλεισμούς τοὺς προκεκηρυγμένους καὶ ἐπικυρωμένους μετὰ τὴν παρουσίαν ὀπλισμένων πλοίων τῶν ἐμπολέμων δυνάμεων. δ' Νὰ μὴ φορλόνουν εἰς τὰ πλοία τῶν ἰδικηστῶν Ἑλλήνων, Τούρκων, ἢ Αἰγυπτίων, καὶ μάλιστα πράγματα ἐγνωμένα ὑπὸ τὸνομα λαθρεμπορίας πολέμου. ε' Οἱ κυδερνήται τῶν Ῥωσικῶν πλοίων θέλουν περιορισθῇ εἰς τὰς ἰδιαίτερας ἐμπορικὰς τῶν ἐργασίας καὶ θέλουν φυλάττει ἀκριβῶς τὰ ἀνωτέρω διαλαχθέντα. “Ὅσοι ἀποδειχθῶν παραβῶσι, ὅχι μόνον θέλουν χάνει πᾶν δικαίωμα ὑπερασπίσεως τῆς κυδερνῆ εως, ἀλλὰ θέλουν εἶναι εἰς θάρος τῶν ὅλα τὰ ἔξωθεν καὶ αἱ ζημίαι, καὶ δὲν θέλουν ἐμπορεῖ ποτε νὰ ζητῶσι κἀμμίαν μεσίθειαν ὑπὲρ αὐτῶν, οὐδὲ νὰ λάβωσιν ἀποζημίωσιν.”

[Ὁ Γαλλικὸς Ταχυδρόμος, 15 Σεπτεμβρίου Ν.]

Ἀπὸ γράμματα τῶν Σπετσῶν καὶ τῆς Ἀρκαδίας πληροφροῦμεθα ὅτι ὁ ἐν Νεοκάστρῳ Τουρκοαιγυπτιακὸς στόλος κατεστράφη κατακράτος ἀπὸ τοὺς συμμαχικοὺς στόλους τῶν τριῶν κραταιῶν δυνάμεων ὅτι ἐπὶ τῆς Σφακτυρίας ἐσφάγησαν τέσσαρες χιλιάδες Τούρκων ἀπὸ τὰ ἐκεῖ ἀποβάττα συμμαχικὰ στρατεύματα, καὶ ὅτι τὸ Νεόκαστρον ἔπεσε παραχρῆμα ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν Τούρκων. Εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον ἐλπίζομεν νὰ κοινοποιήσωμεν ἀξιωματικὴν καὶ λεπτομερεῇ ἐκθεσιν τοῦ θανάτου τούτου τῆς Χριστιανοσύνης κατὰ τῆς βαρβαρότητος.